

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 980 ²	Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως 9 Ἰουνίου 2016	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἄνθρωποι, ἀπογειωθῆτε!

«Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας» (θ. Λειτουργία)

Ἔχουν περάσει, ἀγαπητοί μου, σαράντα μέρες ἀπὸ τὸ Πάσχα, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἀκούστηκε τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ἡ ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ εἶνε τὸ μεγαλύτερο γεγονός, τὸ θεμέλιο τῆς πίστεώς μας. Εἶνε ἀλήθεια τετραγωνική, ποὺ βεβαιώθηκε μὲ πολλὰς ἐμφανίσεις τοῦ Χριστοῦ στοὺς μαθητάς. Ἐνδεκα (11) ἐμφανίσεις ἱστοροῦν τὰ εὐαγγέλια. Τελευταία δὲ εἶνε αὐτὴ ποὺ ἐγίνε σήμερα, ἡμέρα τῆς Ἀναλήψεως.

Ποῦ ἐγίνε ἡ Ἀνάληψις; Ἐξω ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἶνε ἓνα μικρὸ προάστιο, ἓνα χαριτωμένο χωριό, ἡ Βηθανία (ἡ πατρίδα τοῦ Λαζάρου). Ἐκεῖ εἶνε ἓνας λόφος, τὸ **Ὄρος τῶν ἔλαιῶν**. Ἐκεῖ συγκεντρώθηκαν ἡ Παναγία, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ μυροφόρες, καὶ ἐκεῖ ἐμφανίστηκε ὁ Χριστὸς γιὰ τελευταία φορά.

Τοὺς μίλησε γιὰ τὴ **βασιλεία** του. Ἀλλὰ οἱ μαθηταί, ποὺ ἀκόμα δὲν εἶχαν λάβει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, παρεξηγοῦσαν τὰ λόγια του. Αὐτοὶ φαντάζονταν, πὼς ὁ Χριστὸς θὰ ἴδρυσε μιὰ μεγάλη Ἰουδαϊκὴ αὐτοκρατορία, πιδ ἔνδοξη κι ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος. Καὶ ρωτοῦν· Ἦρθε λοιπὸν ἡ ὥρα; Εἶχαν λάθος. Τὸ ἴδιο λάθος, ποὺ κάνουν μέχρι σήμερα οἱ Ἑβραῖοι ὀπαδοὶ τοῦ σιωνισμοῦ· κι αὐτοὶ φαντάζονται, ὅτι μιὰ μέρα θὰ σβήσουν τὰ ἄλλα κράτη καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ὄλων τῶν κρατῶν θὰ ἰδρυθῆ μιὰ παγκόσμια Ἑβραϊκὴ αὐτοκρατορία μὲ πρωτεύουσα τὴν Ἱερουσαλήμ. Λάθος αὐτό. Ὅπως λάθος ἔχουν καὶ οἱ χιλιασταί, ποὺ λένε ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἔρθῃ πάλι γιὰ χίλια χρόνια στὴ γῆ, νὰ ἰδρύσῃ τὴ δική του βασιλεία. Πλάνη. Ὁ Χριστὸς ἦρθε νὰ ἰδρύσῃ βασιλεία, τῆς ὁποίας «οὐκ ἔσται τέλος» (Λουκ. 1,33). Καὶ τὴν ἴδρυσε. Καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θὰ ἔχῃ τέλος. Ἐνῶ οἱ ἄλλες βασιλεῖες τοῦ κόσμου; Ρίξτε μιὰ ματιὰ στὴν ἱστορία νὰ δῆτε. Ἡ μία βάστα-

ξε 300 χρόνια, ἡ ἄλλη 100, ἄλλη 50, ἄλλη 200, ἄλλη 1000 χρόνια· καὶ μετὰ ἔσβησαν, κ' ἔμειναν ἐρείπια. Ἔτσι καὶ τὰ σημερινὰ κράτη· ἔτσι καὶ τὰ ἐφήμερα κόμματα, ποὺ οἱ ὀπαδοὶ τοὺς φωνάζουν καὶ ξελαρυγγιάζονται γιὰ χάρι τους· θὰ καταργηθοῦν. Μία βασιλεία, ἓνα κράτος θὰ μείνῃ, ἓνα ὄνομα δὲν θὰ λησμονηθῆ· **ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία του!**

Ἔσφαλλαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ποὺ φαντάστηκαν κοσμικὴ αὐτοκρατορία. Ὁ Χριστὸς ἦρθε νὰ ἰδρύσῃ βασιλεία πνευματικὴ. Καὶ τώρα, ἀφοῦ ἀπήντησε στὸ ἐρώτημά τους, ἐγίνε τὸ θαῦμα. Ποιό θαῦμα; Τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ μας, τὰ εὐλογημένα πόδια ποὺ ἐπὶ 33 χρόνια πατοῦσαν τὴ γῆ καὶ ἐπὶ 3 χρόνια περπάτησαν στὴν Παλαιστίνη γιὰ τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου, τὰ πόδια ποὺ ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι καρφώσαμε στὸ Γολγοθᾶ, τὰ ματωμένα πόδια τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπάσθηκαν ἀπὸ τὸ ἔδαφος, ξεκόλλησαν ἀπὸ τὴ γῆ. Ἐγίνε **ἀπογείωσις**, ὅπως στὰ ἀεροπλάνα. Ὁ Χριστὸς –γιὰ νὰ μιλήσουμε μὲ σύγχρονη γλῶσσα– ἀπογειώθηκε. Ἄφησε πλέον τὴ γῆ καὶ ἀνέβαινε στὰ οὐράνια ἐπάνω σὲ νεφέλη. Καὶ οἱ μαθηταὶ ἔκθαμβοι παρατηροῦσαν τὸ ἔξοχο θέαμα, ὁ ἄνθρωπος Χριστὸς ν' ἀνεβαίνει στὰ οὐράνια!

Τότε παρουσιάστηκαν δύο **ἄγγελοι**. Ὅπως ὅταν ἦρθε στὴ γῆ ὁ Χριστὸς ἄγγελοι ἔψαλλαν στὴ γέννησί του τὸ «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...*» (Λουκ. 2,14), ἔτσι καὶ τώρα ποὺ φεύγει ἀπὸ τὴ γῆ, ἄγγελοι τὸν συνοδεύουν. Καὶ λένε στοὺς μαθητάς· Τί σταθήκατε καὶ βλέπετε; Μὴ σὰς φαίνεται παράξενο. Ὅπως τώρα βλέπετε τὸ Χριστὸ ν' ἀνεβαίνει στὰ οὐράνια, ἔτσι θὰ τὸν δῆτε νὰ ἔρχεται πάλι γιὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

Αὐτὸ εἶνε μὲ λίγα λόγια τὸ ἱστορικὸ τῆς Ἀναλήψεως. Καὶ πρέπει νὰ γνωρίζουμε, ὅτι ὁ Χριστὸς ὡς Θεὸς δὲν χωρίστηκε ποτέ ἀπὸ τὸν οὐράνιο Πατέρα. Ἀλλὰ τώρα μὲ τὴν Ἀνάληψι

ἀνῆλθε καὶ ὡς ἄνθρωπος στὰ οὐράνια καὶ ἐκεῖ πλέον κάθεται «*ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς*».

* * *

Τί μᾶς διδάσκει ἡ ἑορτὴ αὐτή; Πολλὰ πράγματα. Ἐνα ἀπὸ τὰ πολλὰ εἶνε τὸ ἐξῆς. Τὸ γεγονός τῆς Ἀναλήψεως μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ Ἐκκλησία κάθε φορὰ πού γίνεται **θεία λειτουργία**. Ἀπὸ τὸ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...*» μέχρι τὸ «*Δι' εὐχῶν...*» βλέπουμε ὅλα τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Στὴν ἀρχὴ εἶνε ἡ Γέννησί του· μέσα στὸ ἱερὸ βῆμα ὑπάρχει ἡ ἁγία πρόθεσι, πού εἰκονίζει τὴ φάτνη. Ἐν συνεχείᾳ ἡ εἴσοδος τοῦ στὸν κόσμον καὶ τὸ κήρυγμα πού γίνεται μὲ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ εὐαγγελίου. Ἐπειτα εἶνε ἡ Θυσία τοῦ Γολγοθᾶ, πού εἰκονίζει ὁ Ἐσταυρωμένος καὶ τὸ θυσιαστήριον, ἡ ἁγία τράπεζα. Κατόπιν ἔρχεται ἡ Ἀνάστασι, μὲ τὴ θεία κοινωνία. Καὶ τέλος οἱ πιστοὶ ζοῦν τὴν Ἀνάληψί του μὲ τὰ λόγια «*Ἦψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου*» (Ψαλμ. 56,6,12). Ἀλλὰ καὶ στὴν καρδιὰ τῆς θείας λειτουργίας, ἂν ἔχουμε προσοχή, ἀκούμε· «*Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας*», μιὰ προτροπὴ πού ταιριάζει μὲ τὴν Ἀνάληψι. Σὰν νὰ μᾶς λέη ἡ Ἐκκλησία· **Ἄνθρωποι, ἀπογειωθῆτε!** Μὴ μένετε κολλημένοι στὰ γῆινα ὅπως τὰ στρείδια στὸ βράχο. Ἡ γῆ αὐτὴ δὲν εἶνε πατρίδα σας· πατρίδα σας εἶνε ὁ οὐρανός, ἐκεῖ πού εἶνε ὁ Χριστός, οἱ ἄγγελοι, οἱ ψυχῆς καὶ τὰ πνεύματα τῶν προγόνων σας.

Ἐμεῖς ὅμως ἔχουμε τὴ σκέψι μας, τὰ αἰσθήματά μας καὶ τὴ βούλησί μας στραμμένα δι-
 αρκῶς στὰ χαμηλά. Ξέρετε πῶς μοιάζουμε; **Σὰν τὰ τετράποδα**, πού ἔχουν τὸ κεφάλι κάτω. Ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος εἶνε τὸ μόνο πλάσμα πού στέκει ὀρθό. Γιατί μᾶς ἔκανε ὀρθίους ὁ Θεός; Γιὰ νὰ βλέπουμε τὸν οὐρανό. Κατὰ μία ἐτυμολογία αὐτὸ σημαίνει καὶ ἡ λέξι *ἄνθρωπος*. Ἐν τούτοις ἐμεῖς δὲν τιμοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας· τὸν ὑποβιβάζουμε στὴν τάξι τῶν ζώων. Μοιάζουμε μὲ τοὺς χοίρους, πού ἔχουν τὸ ρύγχος καὶ τὰ μάτια συνεχῶς κάτω, στὴ λάσπη, καὶ ποτέ δὲν ὑψώνουν τὸ βλέμμα ἐπάνω παρὰ μόνο μιὰ φορὰ. Πότε; Ὄταν τοὺς πᾶνε στὸ σφαγεῖο καὶ τοὺς ἀναποδογυρίζουν γιὰ νὰ μπῆ τὸ μαχαίρι στὸ λαιμό· τότε γιὰ πρώτη φορὰ τὰ μάτια τους ἀντικρύζουν οὐρανό. Ἔτσι κ' ἐμεῖς. Λησμονοῦμε ποιά εἶνε ἡ πατρίδα μας κι ὅτι ἐδῶ στὴ γῆ εἴμαστε πρόσκαιροι καὶ «*παρεπίδημοι*» (Ἐβρ. 11,13)· καὶ μόνο ὅταν πλέον ἔρθη ἡ μάχαιρα τοῦ ἀρχαγγέλου, τὴν τελευταία στιγμή, βλέπουμε ἔκπληκτοι ποιός ἦταν ὁ προορισμός μας. Μὰ τότε εἶνε ἀργά.

Ἄνθρωπος εἶνε αὐτὸς πού βλέπει πρὸς τὰ ἄνω, αὐτὸς πού σκέπτεται τὸ Θεό, αὐτὸς πού ἀγαπᾷ τὸν πλησίον, αὐτὸς πού ἔχει εὐγενῆ αἰσθήματα· πίστι, ἐλπίδα, εὐσυνειδησία, στοργή, δικαιοσύνη, πατριωτισμό, αὐτοθυσία... Ὡς τί ὠραῖο πρᾶγμα εἶνε ὁ ἄνθρωπος, ὅταν εἶνε πράγματι ἄνθρωπος! ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας. Τώρα ὅμως κατήντησε **σὰν τὰ κτήνη** καὶ χειρότερα, ἀφοῦ τὰ πάθη τοῦ ἀποκτηνώνουν, ὅπως λέει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος.

Καὶ ὄχι μόνο κτήνος κατήντησε ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ θηρίο, **τὸ ἀγριώτερο θηρίο**. Μὴ φοβηθῆτε τὰ λιοντάρια καὶ τὶς τίγρεις. Ἐνα θηρίο πόσους μπορεῖ νὰ φάη; 100; 200; παραπάνω ὄχι. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος, μὲ τὸ μυαλό πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, ἀντὶ νὰ γίνη ἄγγελος, γίνεται ἐπιστημονικὸ θηρίο. Ἀνεβαίνει στὰ «*μαυροπούλια*», ὅπως λέει τὰ πολεμικὰ ἀεροπλάνα ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, καὶ ρίχνει βόμβες τρομερές, πού ἀφανίζουν πολιτεῖες ὀλόκληρες. Αὐτὸ ἔγινε στὴν Ἰαπωνία. Εἶνε λοιπὸν ἢ δὲν εἶνε ὁ ἄνθρωπος τὸ ἀγριώτερο θηρίο; Τὸν πρῶτο ἀεροπόρο πού πῆγε καὶ ἔρριξε ἀτομικὴ βόμβα στὴν Ἰαπωνία καὶ ἔσβησε μιὰ ὀλόκληρη πόλι, μετὰ τὸν ἔκαναν ἥρωα στὴν Ἀμερικὴ. Ἄλλ' αὐτὸς εἶχε μέσα του κάρβουνο τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως πού τὸν ἔκαιγε καὶ τοῦ φώναζε· Ἄς ἔχης τὰ παράσημα ὅλου τοῦ κόσμου· εἶσαι κακοῦργος... Ἐχασε τὸν ὕπνο του. Προσπαθοῦσαν νὰ τὸν ἡσυχάσουν· τέλος αὐτοκτόνησε, δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρη.

Ἐνῶ λοιπὸν ἡ ἀνθρωπότης βρίσκεται σὲ τέτοια κατάπτωσι, ἔρχεται ἡ Ἀνάληψις τοῦ Χριστοῦ καὶ λέει· Ἄνθρωποι, κοιτάξτε ψηλά, στὰ ἄστρα. Ὑψῶστε τὸ νοῦ στὰ οὐράνια· «*Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας*». **Ἀπογειωθῆτε**· ξεκολληστε ἀπὸ τὴ λάσπη καὶ τὰ πάθη, ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ τὸ μῖσος καὶ τὴν ἔχθρα, ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὴν ἰδιοτέλεια καὶ τὴν πλεονεξία, ἀποδευθεθῆτε ἀπὸ τὸ θυμὸ καὶ τὴν ὀργή, τὸ φανατισμὸ καὶ τὴν προσωπολατρία, τὸν κομματισμὸ καὶ τὴν φατρία, τὸν ἐγωισμὸ καὶ τὴν ὑπερηφάνεια. Μὴ μοιράζεστε. Ὁ Χριστὸς δὲν διαιρεῖ, ὁ Χριστὸς ἐνώνει. Ἐνωμένοι ὅλοι, σὰν παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς μέλη τοῦ ἑνὸς σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς μιᾶς ἁγίας τοῦ Ἐκκλησίας.

Πατρίδα μας δὲν εἶνε ἡ γῆ ἐδῶ κάτω, τὰ οἰκόπεδα καὶ τὰ κτήματα· πατρίδα μας εἶνε ὁ οὐρανός· καὶ ἀρχηγός μας εἶνε ὁ Χριστός· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**